

gaardens Interesse. Dernæst var der Hensynet til, at Laksen ikke maatte hindres i at komme ovenfor Fiskegaarden. Men hvorfor skulle de Folk, der bo nedenfor Fiskegaarden, ikke have samme Adgang til at fange Laksen som dem, der bo ovenfor den? Jeg mener derfor, man godt kan tillade Garnfiskeri der, og var man bange for, at det maaske skulde skade deres Interesser, der boede ovenfor, kunde man jo gaa den Vej, at man kun tillod Fiskeriet om Dagen. Man har jo indrettet det saaledes med Fiskeriet i Fjorden, at der paa en vis Tid af Aaret er en Nat om Ugen, hvor man ikke maa fiske, og Motiveringendertil er jo, at Laksen skal have en Frinat til at kunne passere og gaa længere op. Hvis man nu for denne Strækning fra Randers Sønderbro til Fiskegaarden indrettede det saaledes, at Fiskerne fik Lov til at bruge Garn om Dagen, men ikke om Natten, var det jo dog et Fremskridt fra de nuværende Forhold, hvor de slet ikke maa fiske med Garn. Da vil der sikkert blive tilstrækkelig Adgang for Fiskene til at gaa højere op. Jeg tror i øvrigt ikke, at man behøver at frygte saa stærkt for Fiskeri med Garn paa denne Strækning, thi der er jo mange Lejligheder, hvor man ikke vil være i Stand til paa nogen Maade at hindre Fiskens Opgang, selv om man fisker baade Dag og Nat. F. Eks. naar der er Is paa Fjorden, kan man ikke fiske med løst Garn — og faststaaende Garn maa man ikke have der. Ligeledes ved Højvande vil man ikke kunne hindre Fiskens Opgang. Og selv om man tillod Garn i fuld Udstrækning, vilde der alligevel blive god Tid for Laksen til at passere denne Vej og komme ovenfor Fiskegaarden. Jeg mener altsaa, man burde gaa et Skridt videre end forrige Gang og mildne disse indskrænkende Bestemmelser saaledes, at Fiskerne faa Ret til at fiske med Garn i hvert Fald om Dagen.

Jeg skal derefter tillade mig at omtale de ny Fredningsbestemmelser. Jeg er af samme Mening som det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup), at det, man skulde søge opnaaet ved denne Lov, var dette, at Fiskerne i højere Grad end tidligere bleve i Stand til at udnytte deres Erhverv, og at et større Antal Mennesker kunde leve af Fiskeriet, at man ikke fredede saa stærkt, at der ganske vist findes Fisk, men at man ikke har Lov til at fange dem. Det kan ikke være Opgaven at have store Masser af Fisk i et Fiskevand, som man ikke har Lov til at tage. Nu er det saaledes, at

med de hidtil gældende Bestemmelser er Bestanden tiltagen i meget væsentlig Grad — det fremgaar af den foreliggende Beretning — i de 4 Aar, Loven har bestaaet, og det uagtet Fiskernes Antal ogsaa er tiltaget. Ovenfor Fiskergaarden, hvor Lodsjerne have Ret til Fiskeri, er deres Antal jo fordoblet baade med Hensyn til Garn- og Vaadfiskeri. Naar det er saa, forekommer det mig, at de hidtil gældende Fredningsbestemmelser have været tilstrækkelige og ikke behøve at skærpes. Om det kan være hensigtsmæssigt at gaa over fra Sommer- til Vinterfredning, skal jeg ikke udtale mig nærmere om, det kan blive Genstand for Undersøgelse i Udvalget, dog mener jeg, at Fredningstiden bør være noget kortere end forudsat i Forslaget. Men der er særlig en Ting, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, og det er, at medens man i den bestaaende Lov giver Tilladelse til at fange den blanke Laks, vil man nu ogsaa frede denne. Angaaende det Forhold, at denne ikke er fredet nu, men at kun den plettede Laks er fredet nu, skal jeg gøre opmærksom paa, at man er bleven paa det rene med, at Videnskabsmændene, som vi havde nogle Bryderier med, da Sagen var til Behandling forrige Gang her i Tinget, gik ud fra ganske forkerte Forudsætninger, naar de mente, at den blanke og den plettede Laks hver var en Art for sig. Videnskabsmændene, i alt Fald de, vi havde at gøre med, stode ganske haardnakket paa dette Standpunkt. Følgen deraf vilde være bleven, at man altsaa saa godt som slet ikke kunde fange Laks, hverken den blanke eller den plettede, i Randers Fjord. Antagelig er der kommet ny Oplysninger til Videnskabsmændenes Kundskab, idet de, sidste Gang Loven forelaa, endelig havde opdaget, at det ikke var to Slags, men at den plettede Laks kun var den blanke Laks i Yngledragt, idet Laksen, naar Yngletiden begynder, antager Pletter og bliver stærkere og stærkere farvet, jo mere den nærmede sig den Tid, den skal kaste Rogn.

Ved denne Opdagelse bortfaldt selvfølgelig enhver Motivering af at frede den blanke Laks, medens man lagde Vægt paa at frede den farvede Laks, og derfor forlagde man Fredningstiden til Sommeren. Om Vinteren freder man ikke, fordi man vilde have Lov til at fange den blanke Laks. Dette har en meget stor Betydning, hvilket fremgaar af den forelagte Beretning. Sagen er den, at den blanke Laks, den store, fede Fisk, er den egentlige Randers Laks, som er ret enestaaende i